

bygge en Bolig, som koster 58,000 Kr. Jeg skal ganske vist skrive alt det, der kan skrives, paa det gale Overslags Regning, paa Ukkendskab til Forholdene fra Arkitektens Side, paa Uheld med Veirlyg og alt det, man vil, men det er ikke det, der er det Afgjørende; i Virkeligheden er det Amtmandens Uæstrettelighed, det er den ene Grund, og Ministeriets totale Passivitet, det er den anden Grund; thi Amtmanden melder allerede, som jeg gjentagne Gange har gjort opmærksom paa, i 1880, at han ikke kunde komme ud af det med Pengene, og han melder igjen i 1881 i Januar og i December, og til alt dette tier Ministeriet ganske roligt og først den 25de Februar 1882 finder Ministeriet sig foranlediget til at sende Amtmanden et Forslangende om en Forklaring af, hvorfors han bliver ved at overskride. Det er den højeste Grad af Slaphed i Administrationen, som nogensinde kan tænkes, og dernæst spørger jeg: hvad er der saa bagester gjort ved denne Sag? Aldeles Intet. Denne Amtmand har hverken faaet nogen Straf eller nogen virkelig alvorlig Rettesættelse af nogen Betydning. Der er ikke Tale om Suspension eller om nogen Ting, der er kun Tale om at gjøre ham til Ridder af Danebroge. Det er den Historie, vi havde allerede ved 1ste Behandling (Modstgelse af Bærenzen). Det blev han derefter. Nu siger jeg, jeg vil sandelig ikke regne denne Amtmand det saa storlig til Laft, hvad han har gjort. Det er ikke min Hensigt ved at fremdrage dette at gjøre Amtmanden Fortred. Jeg har fremdraget det af to Grunde, for det Første, fordi det ikke kan gaa an, naar man her i Salen fremdrager en Ting ved 1ste Behandling, at de, der saa ville forsvare Regjeringen, og Regjeringen for at forsvare sig selv ganske dristig negte, at der er noget Alvorligt i Veien i denne Sag, uden at de i Virkeligheden vide det Allerjærneste derom. Her er ført Forsvar for denne Amtmand fra det ærede Medlem for Færøerne (Bærenzen), hvilket har vist sig at være et fuldstændig ubegrundet Forsvar, idet han nemlig aldeles ikke har været inde i den Sag, han har talt om; han har ikke anet det Mindste om, hvorledes denne Amtmand har baaren sig ad, og hvorledes den hele Bygningsstandale er gaaet for sig, thi hvis han havde vidst det, kunde han ikke have tænkt paa at føre dette Forsvar. Og fra den høitærede Ministers Side rettedes et Angreb paa mig, fordi jeg ikke havde anført alle de Grunde, der talte for Amtmanden. Man fik det Indtryk, at her var Forhold, som have været uheldige, og af det ærede Medlem for Færøerne blev Skylden lagt over paa Arki-

tekt Amberg, men det viser sig, at Arkitekten ikke har Skylden, men Amtmanden, og det viser sig, at min Fremstilling af Amtmandens Skyld var langt, langt mildere, end den i Virkeligheden skulde være, idet denne Amtmand har gjort en Del Ting, som jeg ikke har vidst og ikke paatakt den Gang, men som den høitærede Minister maatte vide og vidste den Gang, men han skulde det ikke destomindre for Thinget og angreb mig som den, der gjorde Uret mod Amtmanden, medens den høitærede Minister maatte vide som den, der havde Afstykkerne, at jeg ikke blot havde fuldkommen Ret, men Ret til at tage meget haardt fat, fordi det er værre, end jeg nogensinde har anet.

Endelig vil jeg sige til Slutningen, at naar jeg ikke destomindre ikke mener, at det, der her er kommet frem, bør komme Amtmanden til Stude, saa er det ganske simpelt, fordi man maa sige: Hvad har denne Amtmand gjort Andet, end hvad den høie Regjering i Grunden gjør hvert Aar? Han har fulgt det Princip, der er vist ham af hans Foresatte. Her ere vi efterhaanden komne til, at det er et Tegn paa særlig konservativ Tankegang, naar man sætter sig ud over Folkethingets Bevillingsret ved alle mulige Veisigheder og mener at kunne bruge Pengene administrativt eller at kunne regjere administrativt imod Folkethinget, saaledes at man tilfidsætter Folkethingets Bevillingsret. Hvor kan man da vente Andet, end at Regjeringens Embedsmænd følge den samme Fremgangsmaade og gaa ind paa den samme Tankegang, naar det fra Regjeringens Side kan siges, at selv de Bevillinger, som vi have anset for bindende, ikke betyde Noget, Foranstaltningerne skulle gjøres paa forventet Tillægsbevilling eller, naar selve Arbeidet kræver det, uden at afvente Bevilling. Hvor kan man vente, at Amtmanden skal følge et andet Princip, end Regjeringen selv følger; han følger overfor Regjeringen de samme Grundsætninger, som Regjeringen følger overfor os. Det er ganske naturligt og i sin Orden, og det er der ikke den fjærneste Grund til at undres over. Det Samme gjælder i Virkeligheden med Hensyn til Hørsens Tugthus. Jeg vil ikke overdrive nogen Ting, jeg har med Villie ikke gjort det, hvad jeg har meddelt, har jeg ligefrem læst op af Afstykkerne, og de Herrer kunne ikke faae det læst anderledes, det er ordret. Men hvor kan en Regjering som denne Regjering, der mere end nogen anden er Skyld i Retsbevidsthedens Forvirring og Svækkelse i den senere Tid — for ikke at sige noget værre — vente, at der hos dens Undergivne, hos de Fanger, den skal kon-